

[Niels Helvæg Petersen.]

det, hele tiden har været enighed om, hvilken kompetence fællesorganet skulle have.

For det andet gennemføres der en udlig- ning, hvorved der overføres midler fra de mere velstående dele i området til de mindre velstående dele. Der overføres i alt ca. 100 mill. kr. om året. Det har betydning indad- til i hovedstadsområdet, for derved undgår vi nogle af de forvridninger i planlægningen og byudviklingen, der følger med store for- skelle i samlet skattetryk. Men det har også betydning udadtil, fordi udligningsordnin- gerne i forhold til det øvrige land hele tiden har været belastet med de særlige forhold i hovedstadsområdet, der har vanskeliggjort arbejdet med landsudligningen.

For det tredje vil jeg pege på den særlige vækstkommuneudligning, som vel princi- pielt ikke er nogen særlig god eller anbefalelses- mæssig ordning, men som løser en helt konkret opgave, der har vist sig at være af betydeligt omfang.

For det fjerde skabes der her en mulighed for en regionplanlægning og en styring af byudviklingen, som man hidtil ikke har haft. Jeg siger, at det er en mulighed, man får for at træffe beslutninger med hensyn til byud- viklingen. Det er ingen garanti, hverken for kvaliteten af det, der sker, eller for, hvorledes det nærmere udformes, og det vil det aldrig kunne være. Det er ingen garanti for, at re- gionplanlægningen bliver problemfri eller gnidningsfri. Men det er en garanti for, at beslutninger kan træffes, og vi ved af erfa- ring, at dette, at beslutninger til syvende og sidst kan træffes af et organ, har en ganske overordentlig stor og fremmende virkning på det planlægningsarbejde, der ligger forude, fordi man da naturligt nok må tage hensyn til, at til syvende og sidst er der et organ, der kan træffe disse beslutninger.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke tror, det er meningen med regionplanlægningen, at den skal sætte sig det mål at trampe på så mange af de implicerede parter som muligt. Den skal forsøge at skabe det bedst mulige samarbejde, og den skal forsøge at tage alle synspunkter i agt. Men den skal også, når det kommer til stykket, have muligheden for at sætte sig igennem.

Den femte store fordel ved dette her er, at der nu stilles penge til rådighed for opbak- ning af planlægningsarbejdet. Det har der

aldrig været før i hovedstadsområdet. Via hovedstadsfonden sker der et afgørende fremskridt i mulighederne for at lave god planlægning i hovedstadsområdet. Man får mulighed for at følge planlægningen op med økonomiske midler, og vi ved alle, at det er en ganske overordentlig betydningsfuld fak- tor i hele planlægningen.

Penge til hovedstadsfonden skal udskri- ves ved bidrag direkte på de 5 kommuner i området. Undertiden kalder man dette bi- drag en skat. Det forekommer mig at være en misforståelse. Det er et fondsbidrag. Hovedstadsfonden skal låne penge ud. Store dele af disse midler vil vende tilbage til fon- den, som altså ikke vil have et automatisk stadig stigende behov for midler. Den vil have behov for midler, alt efter hvilken ak- tivitet den vil støtte, men det er ikke en skat i egentlig forstand.

Jeg vil ud over disse 5 hovedfordele ved og hovedargumenter for den hovedstadsord- ning, som her etableres, pege på, at der med denne ordning søges skabt noget, der admini- strativt kan virke så rimeligt og fornuftigt som muligt, idet man har søgt på alle måder at udnytte bestående administrationer og erfaringer, som allerede er gjort i det frivil- lige arbejde. Administrativt har man søgt at lave denne ordning til at vokse i. Man har ikke villet skabe noget, der var stort og flot på forhånd, men noget, der kunne gro frem efter det behov, der viste sig at være i prak- sis.

Når alt det gode er sagt, skylder jeg at sige, at det efter vor mening ikke er en ideel ordning, der er skabt. På et enkelt punkt havde vi ønsket, at hovedstadsreformen havde haft et andet udseende. Det har for det radikale venstres repræsentanter i sin tid i hovedstadsreformudvalget, som anbe- falede, at man undersøgte muligheden for direkte valg, og for det radikale venstres folketingsgruppe i arbejdet her været vort synspunkt, at det var det principielt rigtig- ste, at et hovedstadsorgan var valgt ved direkte valg. Jeg mener ikke, man på nogen måde skal trække fra i dette principielle syn. Men vi har fundet det forsvarligt og helt acceptabelt som en indkørings- og over- gangsordning at starte med det indirekte valg. Spørgsmålet om direkte og indirekte valg kan efter vor opfattelse under ingen omstændigheder motivere, at man skulle